

Konuşma Pylos - 14 Haziran 2025

İki yıl oldu. Pylos açıklarında, içinde 700'den fazla insanın bulunduğu bir teknenin alabora olduğu o gecenin üzerinden iki yıl geçti. İçerindekilerin neredeyse hepsi, anne ve babaları, arkadaşları, hikayeleri, hayalleri ve umutları olan insanlar, o geceden sağ çıkamadılar.

Boğuldular - Avrupalı yetkililerin gözleri önünde. Üzerlerinde bir Frontex insansız hava aracı, yanlarında bir Yunan sahil güvenlik gemisi ve yakınlarında ticari gemiler vardı. Hepsi de tehlikedeki tekneyi biliyordu, gördü, izledi. Ve hiçbir şey yapmadılar. Ta ki Yunan sahil güvenliği tekneyi alabora edene kadar. Ve sonra yüzlerce insanın Akdeniz'de ölmesini seyrettiler.

Bu insanlar kaçmaya karar verdiler: İklim yıkımı, ataerkil şiddet, sömürgeci ve ırkçı sömürü her yıl milyonlarca insanı kaçmaya zorluyor - ve Avrupa onlara şiddetle karşılık veriyor. Bu akıl almaz şiddet insanlar kaçış yollarındada takip ediyor: sınır telleri boyunca, denizlerde, kamplarda ve cezaevlerinde, sınır dışı uçaklarında - buraya, bu yere kadar.

Burada da, bu transit merkezlerinde, göç kontrolünün çirkin yüzü ortaya çıkıyor. Tehlikeli yolları aşmayı başaran insanlar, onları denetleyen, izole eden ve haklarından mahrum bırakan bir sistemin içine düşüyor.

Ve biz diyoruz ki: Bizim adımıza değil.

Bizim feminizmimiz hareket özgürlüğü için mücadele ediyor, sınırların ötesinde bireysel özerklik için. Çünkü herkes özgür değilse, gerçek bir özgürlük olamaz. Feminizm ulusötesi olmalıdır. Akdeniz bir toplu mezara dönüştüğünde, seslerimiz ve ciğliklerimiz uzaklardan duyulmalı. İsviçre'ye geliş yollar boyunca insanlar şiddet görüyor, yasal haklarından mahrum bırakılıyor. Feminizm demek, mücadele demektir - sınırlara karşı, kamplara karşı, hak gaspına karşı mücadele!

Dayanışmamız dış sınırlarda sona ermez. Ve öfkemiz dinmez, insanlar yaşamak için ölmek zorunda kaldığı sürece. Yasımız öfkemizdir. Hafızamız direniştir.

Biz burada birlikte bir hayat hayal ederken, hepimizin kendimiz üzerinde özerkliğe sahip olduğumuz, yaşam planlarımız ve bedenlerimiz hakkında karar verebiliriz ve bunun için birlikte mücadele, insanlar 14 Haziran 2023'te sınırlara direndiklerinde tam da bunu yaparken öldüler. Onlar bu ırkçı, ataerkil ve kapitalist sınır rejimine karşı geldiler, bu rejim kimin dünyada nasıl hareket edebileceğine, başka bir yerde yaşamak için hangi nedenlerin yeterli olduğuna karar veriyor.

Bugün Pylos'ta boğulan yüzlerce insanı anıyoruz. Ve gözlerimizi gerçeklere kapatmıyoruz. Sessiz kalmıyoruz. Boş durmuyoruz. Başka insanlarla birlikte iletişim kurarak grev yapıyoruz.

Başka bir dünya için. Dayanışma için. **Sınırsız bir dünya için - kalma, gitme, gelme hakkı için. Herkes için. Her zaman için. Her yerde.**